

Anledning til at bemærke, at Ejendoms-skyldværdien vel kan være vejledende ved Bedømmelsen af, til hvilken Værdi en fast Ejendom skal opføres, men at der dog ofte kan forekomme Tilfælde — saaledes naar det drejer sig om en lille Ejendom, som paagældende selv bebor —, hvor det vil være urigtigt uden videre at lægge Ejendoms-skyldværdien til Grund, idet Ejendommen maa erkendes *i den paagældendes Haand* at være mindre værd, medens det paa den anden Side ikke vil være rimeligt at forlange af ham, at han skal realisere Ejendommen. — Der kunde være Spørgsmaal om at udvide Reglen til ogsaa at omfatte Invalidere-nydere. Men da Reglen er begrundet med, at en *ældre* Person almindeligvis ved at købe en Livrente vil kunne faa mindst 4 pCt. mere ud af Formuen end sædvanlig Rente-ydelse giver, vilde det være irrationelt at bringe den til Anvendelse paa Invalidere-nydere.

ad Nr. 3: Denne Regel anser man for ønskelig for derigennem at opmuntre til Tegning af *frivillig Forsikring*. Bestem-melsen finder Anvendelse ikke alene, naar vedkommende selv har tegnet Forsikringen, men ogsaa naar andre har gjort det for ham. Man har derved bl. a. det Forhold for Øje, at Arbejdsgiveren (Principalen) sikrer Arbej-deren (Funktionøren) gennem Tegning af Pensionsforsikring eller eventuelt gennem Oprettelse af selvstændige, paa forsik-ringsmæssigt Grundlag hvilende Pensions-kasser. Ifølge Hensigten — at opmuntre til at tegne frivillig Forsikring — maa det kræves, at paagældende, naar han selv har tegnet Forsikringen, har gjort dette i hvert Fald nogen Tid, før Spørgsmaalet om Aldersrente bliver aktuelt; man foreslaar derfor, at det kræves, at Forsikringen er tegnet før det 60. Aar.

I denne Forbindelse bemærkes, at man i Socialministeriet har overvejet Tanken om i Lovforslaget at optage Bestemmelser, hvorefter der blev givet de sygeforsikrede Adgang til indenfor visse Grænser sammen med Sygeforsikringskontingentet — eller eventuelt ad anden Vej (Postkontorerne f. Eks.) — at foretage frivillige Indbetalinger, saaledes at de Beløb, der herigennem op-sparedes, kunde anvendes til en Livrente, der ikke skulde komme til Fradrag i Inva-lide- eller Aldersrenten. Man har dog ikke anset det for muligt ved denne Lejlighed at bringe Tanken til Udførelse, idet dens Realisation vil udkræve et ret betydeligt administrativt Apparat. De nærmere Over-vejelser angaaende den mest hensigtsmæs-

sige Ordning af dette Problem har man ikke anset det for rigtigt at lade dette Lovforslag vente paa, saa meget mindre, som man ikke er sikker paa, at en frivillig Livrentetegning af den omtalte Art vil blive stærkt benyttet. Det er imidlertid Ministeriets Agt at arbejde videre med Spørgsmaalet.

ad Nr. 4: Denne Regel, hvorefter der for Invalidere-nyderes Vedkommende i alle Tilfælde vil være at se bort fra Indtægt ved personligt Arbejde, forsaavidt angaar et Beløb af indtil 60 pCt. af Rentens Grund-beløb, lægger man megen Vægt paa, da der derigennem gives Rente-nyderen en vidt-gaaende Mulighed for at udnytte den til-bageværende Del af sin Erhvervsevne, uden at det kommer ham til Skade i Form af Fra-drag i Renten. Man er paa det rene med, at det undertiden kan være vanskeligt at be-stemme, hvad en Rente-nyders Indtægt ved personligt Arbejde er, men disse Vanskelig-heder vil dog næppe forekomme hyppigt i de Tilfælde, hvor den heromhandlede Lempelse af Fradragsreglen faar særlig Betydning, nem-lig naar Rente-nyderen har en forholdsvis stor Indtægt ved sit Arbejde. Og Reglen er i sig selv saa vigtig, at man i hvert Fald ikke mener at burde give Afkald paa den af Hen-syn til, at Vanskeligheder nu og da kan op-staa. — Naar man har valgt 60 pCt., hænger det sammen med, at 40 pCt. af Grundbeløbet er fradragsfrit ifølge den almindelige Regel; naar man da yderligere ser bort fra 60 pCt., bliver Resultatet, at ialt en Arbejdsindtægt af samme Størrelse som hele Grundbeløbet bliver fradragsfrit.

ad Nr. 5 og 6: Disse Regler svarer til de ifølge Aldersrentelovens § 7, Stk. 4 gældende.

Med Hensyn til den Indfyldelse det skal have paa Renten, at paagældende er pensioneret, gælder der i Øjeblikket forskellige Regler ifølge Invalidere-forsikringsloven og Aldersrenteloven. Ifølge In-valideforsikringsloven (§ 4, Stk. 6) er Reglen den, at paagældende kun faar $\frac{1}{3}$ af Renten, hvis Pensionen er større end Renten; er Pensionen mindre, faar paagældende saavel Forskellen mellem Pen-sionen og Renten som $\frac{1}{3}$ af den øvrige Del af Renten. Principet i disse Regler er med andre Ord det, at man fradrager Pensionen *fuldt ud* i Renten, idet man dog iagttager, at paagældende altid faar mindst den Trediedel, som han selv har betalt gennem Præmien. Ifølge Aldersrente-loven (§ 7, Stk. 3) er Reglen den, at man, hvis Pensionen overstiger det fradragsfrie Beløb, foruden de Fradrag, der almindelig-